

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 60.563 van 27 juni 1996

A. 68.938/VI-13.182

In zake : **DELWART** Bernard,
Marentaklaan 42
1180 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Financiën.

DE WAARNEMEND VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,

Gezien het op 15 mei 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Bernard DELWART de nietigverklaring vordert van de beslissing van 22 maart 1996 waarbij inspecteur DEPLUS van de Bijzondere Belastinginspectie (B.B.I.) hem weigert zijn fiscaal dossier te laten inkijken en er een kopie van te nemen;

Gezien de op dezelfde dag door dezelfde verzoeker ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de voornoemde handeling;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 93 van de algemene procedureregeling en van artikel 12 van het koninklijk besluit van

5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding;

Gelet op de beschikking van 10 juni 1996, waarbij de indiening van het verslag wordt gelast en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 27 juni 1996 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving van die beschikking en van het verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. P.-Ph. HENDRICKX, loco Mr. Ph. MALHERBE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt;

Gehoord het advies van de heer FORTPIED, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak als volgt door verzoeker wordt uiteengezet :

" 1. Sedert meer dan anderhalf jaar wordt de fiscale situatie van verzoeker grondig onderzocht door de ambtenaren van de Bijzondere Belastinginspectie van Bergen I, zonder dat er echter enige reden bestaat om aan te nemen dat extra belasting ingekohierd zou moeten worden, aangezien verzoeker zijn verplichtingen inzake belastingen altijd correct is nagekomen.

Bijgevolg vroeg de heer DELWART in een brief van 15 februari 1996, waarin hij antwoordde op een vraag om inlichtingen van de B.B.I., dan ook aan de Bijzondere Belastinginspectie van Bergen I om op grond van de wet van 11 april 1994 betreffende de

openbaarheid van bestuur zijn bij die administratie geopend fiscaal dossier te mogen inkijken, omdat hij niet begreep waarom de ambtenaren van de B.B.I. (in casu inspecteur J. DEPLUS en zijn adjunct, de heer DECOTTIGNIES) zich zo in dat dossier hadden vastgebeten.

2. In haar door inspecteur J. DEPLUS ondertekende brief van 16 februari 1996, geeft de B.B.I. daarop het volgende laconieke antwoord :

"Aangezien het onderzoek van uw fiscale situatie lopende is, zou het instemmen met uw verzoek de bescherming van een economisch of federaal belang in het gedrang brengen. Ik stel bovendien vast dat het belang van de openbaarheid in casu niet opweegt tegen die bescherming. Ik zie mij dan ook verplicht uw verzoek af te wijzen (cf. artikel 6, § 1, 6° van de wet)".

3. Bij brief van 23 februari 1996 verzocht de heer DELWART overeenkomstig artikel 8 van de wet van 11 april 1994 de B.B.I. daarop haar standpunt te heroverwegen. Bij brief van dezelfde dag richtte de heer DELWART overeenkomstig de bepalingen van de wet tevens een vraag om advies aan de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten.

Op 11 maart 1996 gaf de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten het volgende advies :

"De commissie is van mening dat u het recht hebt inzage te krijgen van de stukken die uw fiscaal dossier vormen, aangezien de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur ook op fiscale aangelegenheden van toepassing is.

De uitzonderingen bepaald in artikel 6 zijn limitatief opgesomd en dienen strikt te worden geïnterpreteerd; zij kunnen niet systematisch worden aangevoerd, zoals al te vaak gebeurt met "het federaal economisch of financieel belang", zonder het beginsel elke praktische draagwijdte te ontnemen; zij kunnen alleen worden aangevoerd na een grondig onderzoek van alle omstandigheden van de zaak".

(...)

Bij brief van 22 maart 1996 liet inspecteur J. DEPLUS in de volgende bewoordingen weten dat zijn administratie bij haar weigering bleef :

"U voert ten eerste aan dat u er belang bij hebt uw dossier in mijn diensten in te kijken.

Artikel 6, § 1, van de wet bepaalt echter het volgende :

"Een federale ... administratieve overheid wijst de vraag ... af, wanneer zij heeft vastgesteld dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van een van de volgende belangen ...".

Uit de redactie van deze bepaling blijkt dat de wetgever het bestuur ertoe verplicht het belang van de openbaarheid af te wegen tegen de daarin opgesomde belangen en de vraag af te wijzen zodra het heeft vastgesteld dat het belang van de openbaarheid niet tegen een van die belangen opweegt. Het komt er dan ook op aan om "algemene" belangen met elkaar te vergelijken, niet om uw privé-belang te vergelijken met een algemeen belang.

U voert voorts aan dat er geen enkele verduidelijking is gegeven over het begrip economisch of financieel belang. In mijn beslissing van 16 februari 1996 staat nochtans dat "het onderzoek van uw fiscale situatie lopende is". Dat onderzoek vindt uiteraard plaats met het oog op de vaststelling en de inning van de verschuldigde belasting, wat ontegensprekelijk een federaal economisch en financieel belang vormt.

Ten slotte argumenteert u dat geen enkele verduidelijking wordt aangereikt over wat het concreet mogelijk maakt vast te stellen dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen het federaal economisch of financieel belang.

In deze aangelegenheid beschikt de administratie over een gebonden bevoegdheid, zoals blijkt uit de inleidende zin van artikel 6, § 1, van de wet : "Een federale ... administratieve overheid ... wijst ... af ... wanneer zij heeft vastgesteld ...". In zulk een geval dient de motivering niet zo uitgebreid te zijn als wanneer de administratie over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

Het zou voorts contradictorisch zijn uw verzoek om inzage te verwerpen en tegelijk alle concrete gegevens te vermelden die de administratie ertoe hebben gebracht vast te stellen dat deze beslissing moest worden genomen.

De concrete gegevens waarvan u kennis mag nemen, zijn u reeds bekend. Het gaat om het bedrag van 20.260.000 frank dat u dient te

rechtvaardigen, inzonderheid een inschrijving in contant geld ten belope van 11.000.000 frank op de kapitaalsverhoging van de N.V. SERVIM.

Op basis van het loutere feit dat uw fiscale situatie wordt onderzocht, kan uw verzoek al worden afgewezen uit evidente overwegingen van efficiëntie van het bestuurlijke optreden. Dat geldt a fortiori wanneer, zoals in casu, een bedrag van meer dan twintig miljoen frank moet worden gerechtvaardigd.

Uw verzoek om uw dossier bij mijn diensten in te kijken, moet dan ook worden afgewezen omdat, gelet op wat voorafgaat, het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen het federaal economisch of financieel belang (artikel 6, § 1, 6°, van de wet)'';

Overwegende, wat de vordering tot nietigverklaring betreft, dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken blijkt dat de brief dd. 16 februari 1996 waarbij de verwerende partij de vraag om mededeling van bepaalde documenten heeft verworpen, uitdrukkelijk vermeldde dat naar aanleiding van die beslissing een verzoek tot heroverweging kon worden ingediend; dat de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten zich bevoegd heeft verklaard en een advies ten gunste van de mededeling heeft gegeven; dat het verzoek tot heroverweging niet om een reden van niet-ontvankelijkheid maar om een reden in verband met de zaak zelf is afgewezen;

Overwegende overigens dat toen de bestreden handeling is gesteld het geschil bij geen enkel fiscaal rechtscollege aanhangig was; dat in dit geval niet kan worden geoordeeld dat mocht de Raad van State met toepassing van artikel 8, § 2, vierde lid, van de wet van 11 april 1994 de nietigverklaring uitspreken van de weigering om stukken mede te delen, hij zich zou inlaten met het verloop van een gerechtelijke procedure waarvan de wettigheid door de fiscale rechter en het hof van beroep wordt beoordeeld en in laatste instantie door het Hof van Cassatie wordt gecontroleerd; dat zolang de zaak

niet bij de fiscale rechtscolleges aanhangig is, de procedures bepaald in de wet van 11 april 1994, namelijk het verzoek tot heroverweging en, in geval dat verzoek wordt afgewezen, het beroep bij de Raad van State, met toepassing van de teksten die voor elk ervan gelden, niet bovenop de nog niet ingestelde procedures kunnen komen die voor de administratieve en justitiële gerechten van toepassing zijn;

Overwegende dat de aangevoerde grond van kennelijke niet-ontvankelijkheid niet bewezen is; dat er grond is om de debatten te heropenen en het onderzoek van het beroep tot nietigverklaring voort te zetten;

Overwegende, wat de vordering tot schorsing betreft, dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de handeling, evenmin als de nietigverklaring van de bestreden handeling, verzoeker de door hem gevraagde toestemming om het dossier in te kijken zou kunnen bezorgen; dat die schorsing, doordat ze betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van de handeling en niet op het bestaan ervan, de verwerende partij bovendien niet zou verplichten opnieuw over het verzoek tot heroverweging uitspraak te doen;

dat verzoeker geen belang heeft bij de vordering tot schorsing, aangezien zij hem geen voelbare genoegdoening kan verstrekken; dat zij niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend wat het beroep tot nietigverklaring betreft.

Artikel 3.

De rechtspleging wordt voortgezet overeenkomstig de artikelen 6 en volgende van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zevenentwintig juni 1900 zesennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.